

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Négy hasábos petit sorát 5 kr.
Nagyobb terjedelmű és többesrét
hirdetések alk. szerint a leg-
olcsóbb árértékűnek fele-
legyűl minden külön bejár-
tásért 30 kr.

„Nyitár”-ben megjelenő közle-
mény minden petit sora 20 kr.

Hirdetők felvételnek a kiadó-
hivatalban, KUTASI I. könyv-
nyomdájában, valamint ZICHNER-
MAN H. könyv. irodájában is.

Név nélkül vagy bérmintlenül
beküldött kéziratok nem vétel-
nek figyelembe.

Kéziratok vissza nem
adának.

AGON-MUSTAR

palent csomagokban.
MDT VIKTOR ÉS FIAI.
különlegesség
márka 1/8, 1/4, 1/2, kil üve-
védjeggyel ellátott valódi ké-
tő minden fűszer- és csemege-
kereskedésben.

kaszálló.

on, a vasuti állo-
ten közel, egy

BOGLYÁS

álló eladó.
zhetni csapó-, kis-
utca 409. sz. a.

szítmény felett előnyvel
melyek minden ártalmas
egnagyobb sikerrel alkal-
betegségek, váltóláz-
nél, bőr, szem, agy, száj-
nyelvek és női betegsé-
gok és vértisztítónak egy-
eztől és ártalmatlanabb

AST

nál fogva gyermekek is
nácós bizonyítványa ál-

Egy csomag, mely 8

heke zum heil. Leopold

i, sőt ártalmas készit-
in-féle Erzsébet
sználati utasítás az itt

Stadt. Ecke der

KITÜNTETÉS
SZÉKES-
FEHÉRVÁR
ezüstérem 1879.

DISZOKLEVÉL
1871-ben.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldés
Egy évre . . . . . 10 frt - kr.
Fél évre . . . . . 5 " " "
Negyed évre . . . . . 3 " " "
Egyes szám 5 kr.

A lap az előző részétől kezdve min-
den közlemény fölött, a szerkesztés-
nek felelősek, a szerkesztőség
bármire küldendő.

Előfizetési helyben
TSI, BODI K. LAJOS és HJ.
OSÁTHY KÁROLYY könyv-
kereskedésben és a kiadóhiva-
lamban KUTASI IMRE könyv-
nyomdájában a postahivatalok
nélkül.

A magunk háza előtt.

(y.) Körülbelül tíz éve, hogy a függetlenségi párt megalakult. Lelkesült örömmel gyűltünk össze a fővárosban a haza minden részéből arra a buzdító felhívásra, hogy — Kossuth Lajos ajánlatára — alakítsuk meg a függetlenségi pártot. Megtettük hazafias kötelességünket.

Nem árt arra visszaemlékezni, most tíz év után is. Kimondhatjuk határozottan, hogy ezt a nemzeti pártot az osztrák áramlattal uszó többséggel szemben Kossuth szelleme alakította meg. Az ő ajánlata folytán vettük fel hosszas megbeszélés után a függetlenségi párt címet s elfogadtuk az ő magas utasítását, hogy egyesüljön mindenféle elem a hazában arra nézve, hogy mi akarjuk Magyarországot függetlenségévé. A kik ezt akarják, azok a függetlenségi párt keretébe tartoznak.

De egyúttal — szintén Kossuth böles tanácsa szerint — kimondta az alakuló gyűlés, hogy egyebekben a párt tagjainak az egynyi meggyőződést követni szabad tért enged.

Kossuth örökbecsű leveleinek egyikében hangsúlyozza a leghatározottabban, hogy pártunk összetartásának csak az a vezéreszméje lehet: mi akarjuk hazánk függetlenségét, minden más kérdés ránk nézve — mint pártra — mellékes és kiki a szerint társul egyik-másik dologban, a mint meggyőződése sugallja.

Tíz év előtt történtek ezek, a mint Madarász József, e régi elvű férfi bővebben is megörökítette ezt becses emlékiratában. Es most hol állunk? Szomorú jelek tűnnek szemünk elé.

Mellékes kérdéseket erőszakolnak fel pártügyekké. Az országgyűlési függetlenségi kör, ez a nagy eszme letéteményese, neki kell fennen lobogtatni a zászlót, melyre a világ-hódító Kossuth szellem írta fel a dicső jelszót: Magyarország függetlensége.

És mit tapasztalunk? Az országgyűlési függetlenségi kör bizottságot küldött ki kebeléből, abból a czélből, hogy az elvitatlanul felszínre levő zsidó-ügyben készítsen nyilatkozatot.

Már engedelmet kérünk, mi is párt-embereknek tartjuk magunkat, de a leghatározottabban el kell kárhoznatnunk az országgyűlési függetlenségi körnek ezt az eljárását, mert erre — mint pártnak — nincs joga. Tessék megtenni külön Péternek, Pálnak saját nevében a maga nyilatkozatát akár a zsidó, akár a cigány, vagy a gyapjúkérdező, ehez nem szólunk. De meg kell gondolni, hogy a párt tagjaira, a kik ugyan nyíltan is annak vallják magukat, csak az a kötelező határozat, a mely hazánk függetlenségének kivívása érdekében hozatik. Nem volna soha igaz párttag, a ki ilyen előtt meg ne hajolna.

Hanem minden egyéb kérdésben engedjék meg nekünk, hogy Kossuth Lajos teremői szellemének messeri utasítását kövessük: tartsa meg kiki a maga véleményét.

A zsidókérdést mi soha se tehetjük pártkérdéssé, már csak azért sem, mert a függetlenségi párt nem ennek a kérdésnek a megoldására alakult. Pártunk egyes tagjainak s lapjainak csupán egynyi dolga az, hogy a zsidónak ellene, vagy mellette foglalnak-e állást. Ezt teszi a kormánypárt, ezt a habarékpárt is. No mert azok sem a zsidókérdés eszméi körül csoportosulnak.

Hozzon tehát bármilyen határozatot az országgyűlési függetlenségi pártból kiküldött bizottság a zsidókérdésben, az pártunk egyes tagjaira nem lehet kötelező. Igen, ha a képviselő urak Magyarország függetlensége érdekében beszélnek, akkor szólhatnak a párt nevében, mert elveiket visszhangozzuk Kárpátoktól le az Al-Dunáig.

De minden más kérdésben a szabad vélemény nyilvánítása pártunk tagjainak elidegeníthetetlen joga. Mi csak ebben e jel-

szóban ismerünk pártfegyelmet: hazánk függetlensége.

Csodálatos, hogy még semmiféle ügy nem hozta ily zavarba pártunkat, mint a zsidókérdés. Pedig máskor is volt ott a párttagok közt eltérő vélemény egyes dolgokban. Ki felejtene el például Hermann Ottó hatalmas beszédét a királygyilkosok tárgyában s nyomban rá nem a kormánypárt, hanem Irányi szökött ellene, a mit Tisza Kálmán sietett is . . . megköszönni.

S még nem bomlott fel a világ rendje s a pártelv szűzies tisztasága nem szenvedett semmi csorbát. És most a zsidókérdéssel akarnák a mi nagy eszméinket összezavarni? Lehetetlen ez!

Az országgyűlési pártkörből kiküldött ama bizottság leghelyesebben tenné — nézetünk szerint — ha kimondaná, hogy a függetlenségi párt a zsidókérdést nem tekintheti pártkérdésnek, mert nem ennek az ügynek megoldására alakult, kövesse mindenki a pártból a maga meggyőződését. Ennyire lehetünk — szabadelvek.

— Országgyűlés. A földmívelés ipar-és keresk. miniszterium költségvetését tárgyalta hétfőn a képviselőház. W a h r m a n n előadó rövid tájékoztató és méltató beszéde után Szalay Imre az erdőpusztításokról s a filoxera irtásról alkalmozott szaktudósok ellen beszélt. U g r o n A k o s a keleti határok mentén lakó székely iparosok román területen elkövetett jogtalan sérelmek s megadóztatások ellen ki-ávit represszáliákat. Simonyi Iván az agrárius kérdés fejtegetésébe bocsátkozott, kijelentvén, hogy beszéde folyamán egy szóval sem fogja említeni a zsidókat. (D e r ü l t s e g.) — Majd L a z á r Á d á m szólt fel erdészeti ügyben. A mondottakra Széchenyi Pál miniszter reflectált. Hangsúlyozta, hogy ő is részt vett az agrár mozgalmakban s jogosultságukat meg ma is elismeri. De nem akarja, hogy az agrárpolitika osztály h a r c z o t provokáljon. A birtokminimura vonatkozólag kijelenti, hogy arra nézve a kulcsot csak biztos statisztikai kimutatások alapján lehet megtalálni. Szólt még a boryártási törvényjavaslatról, a filoxeráról, s nagy dícséretben részesíté a miniszterium állategészségi hivatalát, melynek élén Liphay István áll. A miniszter beszédét a kormánypárt élénk tetszessel fogadta. A tárgyalás további folyamán S t e i n a c k e r a közgazdasági előadókat, U g r o n G á b o r meg az ipari felügyelőket róvta meg, Zichy Jenő gróf ez utóbbiakat védelmébe vette. G ö n d ö c s az helytelenítette, hogy a gazdasági egyesületeknek nyújtandó segély miért kevesebb most 10,000 forinttal s kifejtette azt is, hogy a vándortanítók, a mint most teljesítik teendőiket, nem felelnek meg a czélnak. T h a l y Kálmán erre érdekes fejtegetésbe bocsátkozott a rizsmeg a komlótermelés előmozdításáról, a sajtókészítésről. S z é c h e n y i miniszter ezekre is válaszolt Ott a hol előadta, mi módon szándékszik a kormány a rizstermelést terjesztetni, megjegyezte Thalyak és másoknak is, hogy ha olvasták volna a „Közgazdasági Értesítőt”, mind eme viszonyokról alapos tájékoztatást szerezhettek volna. A tárgyalás a gazdaság különböző ágainak segélyezése czimeig haladt s a költségek változatlanul megszavazattak.

A helyzet.

A helyzet legújabb mozzanata s aligha nem d ö n t ő m o z z a n a t a az, hogy Tisza miniszterelnök Bécsbe utazott, hogy mind a horvát ügyekről, mind a főrendiházban történtekről a koronának jelentést tegyen. A mi az utóbbi ügyet illeti, azt a miniszterelnök úgy látszik, úgy fogja megoldani, hogy a házassági javaslatot egyszerűen, minden határozati indítvány nélkül, leveszi a napirendről. Ezt lehet következtetni a P. Lloyd vezércikkéből is, mely, ha nem csatlódnak, csak azt követeli Tisza miniszterelnöktől, a mit a miniszterelnök úgy is meg akar tenni, t. i. egyszerűen a napirendről levenni a házassági javaslatot. Ezen vezércikknek, mely szerfölött jellemző a kormánypártiak s filozofiták felfogására nézve, egyrésze így hangzik:

„Vagy vissza kell vonni a törvényjavaslatot minden frázis és klauzula nélkül — mondja Falk — vagy föltétlenül ragaszkodni kell hozzá s tovább szólni a konfliktust a főrendi házzal, harmadik módot nem szabad megengedni. E két elhatározás bármelyikét is lehet plauzibilis okokkal támogatni, de minden,

a mi közéjük esik, bajt okozhat. — Ha a képviselőház többsége másképp vélekedik, határozzon a maga kedve szerint; de a mit akar, akarja azt egészen, s tegye is egészen s ha a mi nézetünket (a törvényjavaslat visszavonását) pártolja, akkor nyíltan s a helyzetben rejülő kényszerítő okok leplezetlen előadása mellett vallja meg, hogy abban hagyja a harcot. Nem kell röstelnie ezt a vallomást, mert az áldozatot, melyre rászánja magát, a haza javáért és polgárainak belső bekejeért hozza.” — Czikkét a következő szavakkal végzi Falk: „A kabinet sorsához, ezt hangsúlyoznunk kell folyvást, abszolúte semmi köze sincs e kérdés megoldásának, de elintézése után teljesen megtisztul a helyzet s az ellenállás okai világosan láthatók majd ama csoportok mindegyikénél, melyekből a főrendiház legutóbbi többsége állott; akkor különbséget lehet tenni meggyőződés és ürügy között.

Azok, a kik azt állítják, hogy még mindig a kormány hívei közé számítják magukat s ellenállásuk pusztán csak egy törvényjavaslat ellen irányul, mely vallási meggyőződésükkel nem fér össze, ha e kijelentésük öszinte, ki lesznek elégitve a törvényjavaslat nyílt, föltétlen visszavonása által; ugyanez áll azokról is, a kiknek, mint mondják, csak az volt a czéljuk, hogy megmutassák a kormánynak és a képviselőháznak, hogy mégis csak mértékadó faktorok ők az államban. Kielejtetlenül és kiengesztelhetlenül csak azok maradnak, kik holmi személyes okok miatt csatlakoztak az ellenzékhez; csakhogy az ellenzékcsodók száma elenyészően csekély lesz és — bármely ténnyel tegyék is át működésüket — hatalmuk sokkal csekélyebb, semhogy fenyegethessenek egy olyan kormány létét, mely a korona és népképviselő többségének bizalmát bírja s áldozat árán a főrendiház politikailag érezt és nyugodtan gondolkozó többségével is beket kötött volna. De mint hogy ez a tisztító procezsus csak akkor kezdődhetik, ha a két ház közt fenforgó vitás eset befejeződik sürgösen kívánjuk, hogy azt minél hamarabb kiirtsák a világból. Hogy a költségvetést huszonnégy órával előbb vagy később fogadják-e el, az közömbös; ellenben nem lehet elég korán konstataálni, vajjon amaz elemek, melyeket „fentartóknak” szoktak tekinteni, határozottan és föltétlenül visszalépnek a rend és a törvény védői közé, vagy hogy — szándékosan vagy önkénytelenül, közvetve vagy közvetlenül, az egészen mindegy — a demagógiának akarják kelesődni hatalmas támogatásukat.

A horvát tartománygyűlés szétosztlása

A tartománygyűlés f. hó 21. ülését Hrvát alelnök nyitotta meg. A tizenegyes bizottságnak napirendre kitűzött jelentéséhez mint első Ivics Mátyás képviselő emel szót és mindenekelőtt a kiegyezést támadja meg, mely Horvát és Szlavonországra nézve fölöttébb káros határozatokat tartalmaz. Sajnája, hogy Polnegovics a Starcevicus névben oda nyilatkozott, hogy a tárgyaláson lévő ügygel szemben passzív magatartást fog tanusítani. Ily eljárás nem igen lesz hasznára sem az országnak, sem a népnek. Mindnyájunknak oda kell törekedni, hogy népünk kétségbe ne essék. Harczolunk kell tehát minden törvényesen megegedett eszközzel. Ha már a Starcevicus-párt fele terelnek minket, szükséges lesz, hogy mindenki ellen, ki ezen ország jogait lábbal tiporja, erővel küzdelmet folytassunk. Mi azt alkotmányos uton kívánjuk tenni, és épen azért vagyunk itt.

Ezután Ivics egyes szónokok beszédére reflectált és Sram felé fordulva megjegyzi, hogy beteg országnak határozottan vissza kell utasítania az olyan orvosokat, kik nem képesek és nem akarják meggyógyítani. Arnold képviselőre nézve megjegyzi szónok, hogy a horvát népnek már elég régóta kell a legkésőbb szenvedéseket eltűrnie. Gyurgyevics ama megjegyzésére vonatkozólag, hogy a báni méltóságot senki sem akarta elvállalni, szónok ama meggyőződésének ak kifejezést, hogy soha sem fog ez országnak oly lelkiismeretes fia találkozni, a ki a báni állást el fogja fogadni, a mig az a miniszterelnöktől függ és a mig a bán ama nehézállapotot elfoglalja és megbízatásokat teljesít, a melyek keresztül nem vitele miatt Pejacevicus grófnak lemondania kellett. A mig a horvát nép és Horvátország létezni fog, addig egy oly bán állapontja más, mint rendkívül nehéz, nem is lehet. De nagyon könnyű lesz a bán helyzete akkor, ha e magas állást oly egyén foglalandja el, ki hazáját valóban szerető, az ország törvényeit és érdekeit tisztelő honfia lesz ez országnak. A Helfert-féle programra nézve megjegyzi szónok, hogy az ellenzék csak örömmel látná, hogy az országon kívül létező valamely párt rokonszennel kísérni működését. De sohasem egyeznék bele szónok, hogy ez reakciónak tekin-

tessék. A ki jogait védelmezi, még nem reakciónárius. „Mi — ugymond — nem idegen jogokra törekedünk, hanem csak saját jogainkat akarjuk megvédeni.” Ezután Zsvikovic ellen fordul. „Mi még a kiegyezéshez való szoros ragaszkodással sem védhetjük meg jogainkat, — ugymond — mert már abban minden párt megegyez, hogy a kiegyezést megsértették. Mit gondoltok, — kérdi szónó — hány évig, vagy jobban mondva, hány hónapig fog még a kiegyezés fennállni, mikor a legutóbb lefolyt 15 év alatt kétségbeesésbe, nyomorba, szegénységbe kergette a népet, a mit minden párt beismer. A kiegyezés tehát nem állhat fön, és már jelenleg sem áll fön jogosan, mert mint kétoldalú szerződés a szerződő felek egyike folytonosan megszegi. Nem marad hát hátra számunkra egyéb, mint hogy legkegyelmesebb urunk és királyunk trónjának számolya elé járuljunk, elpanaszolva sérelmeinket és hatalmas védelmet esdekelve. A mi államunkban a király a legalkotmányosabb tényező, nem követünk el tehát semmiféle alkotmányértést az által, ha a Vojnovics által indítványozott föliratot elküldjük, mert a népnek jogában áll, hogy királya védszárnyai alá mencküljön.”

A mi amaz ellevetéseket illeti, melyeket Gyurkovic tett Vojnovics fölirati javaslata ellen, szónó elegetudónek tartja, hogy egy röpirat címére hivatkozzék, mely így hangzik: „I. Napoleon nem volt hadvezér. Bebizonyítja egy nyugalmazott hadnagy.” Gyurkovic egész beszéde általában véve nem egyéb, mint hirlapi czikknek halmazza s ennélfogva azt e szerint kell melatnunk. Gyurkovic azt mondta, hogy a nép ne üzzön politikát, továbbá, hogy most mindenki politikával foglalkozik. Igen, de ha ezek nem fognak politizálni: kinek részére marad e foglalkozás, talán egyedül a hirlapíróknak? Ha a nép megegedett lesz, fog többet megtakarítani és kevesebbet politizálni. Szónok bírálat alá veszi a horvát képviselőnek a közös országgyűlésen kifejtett működését, továbbá amaz eljárást, melyet a közös kormány a kereskedelem, ipar és forgalom tekintetében Horvátország irányában tanusít.

Szónok föliratnyi akarja beszédét, midőn épen Khuen-Héderváry gr. bán az üléssterembe lép és az elnökségnek egy iratot nyújt át.

Az elnök átvevén az iratot, felbontja és Popovics jegyzőnek nyújtja át, ki mely csendben olvassa fel a következő leiratot: „Mi I. Ferencz József, Isten kegyelméből Ausztria császára, Csehország királya stb., Magyarország, Horvát-, Slavon- és Dalmátország apostoli királya, a Horvát-, Slavon- és Dalmátország tartománygyűlésen egybegyűlt főnemeseinknek, méltóságúknak és képviselőiknek királyi udvözlöttnket! Tisztelt, nagybecsűlt, nagyságos, nagyérdemű, tekintetes, nemes, böles és körültekintő, szeretett hveink! A 1870. évi II. törvényczikk 3. §-a alapján jónak látjuk Horvát-, Slavon- és Dalmátország egyesült királyságunk 1883. év december 17. általunk újra egybehívott tartománygyűlésének üléseit további rendelkezésünkig elnapolni.

E czélből Hédervári Khuen-Héderváry gróft, Horvátország, Slavonia és Dalmácia egyesült királyságok bánját utasítjuk és királyi leiratunknak a horvát-slavon tartománygyűlésen való felolvasása után fel is hatalmazzuk, hogy az említett tart. gyűlés rendelkezésünkig elnapolja. Mi, kik különben császári és királyi jóindulatunk és kegyelmünkönköl biztositjuk önöket. Kelt Bécsben, 1883. január hó 19-én. I. Ferencz József s. k., Khuen-Héderváry gr. s. k.”

A leirat felolvasása után a bán a tartománygyűlést elnapoltnak nyilvánította.

— A debreczeni függetlenségi párt által

1884. évi január 20-án tartott értekezletben elválasztott választmányi tagok: I-ső választókerület, péterfia-utca: Sebess György, L. Nagy Bálint, Szikszay Lajos, Kertész János, Polgári Sándor, Kolossa Ádám, Seres János. — Csapó-utca: Ifj. Barcsai Miklós, Burai János, Óri Mihály, Bakóczy András, Ábrahám Imre, Tóth Károly, Szatmári András, II-dik kerület, piac-utca: Erdődi Dániel, Tamás József, Faragó András, Tóth János, Dané István, Molnár Sándor, Nagy Ferencz, Hatvan-utca: Harsányi Imre, Jámber István, M. Kiss István, Nagy Gábor, Szűcs Mihály, Várdai Ferencz. III-dik ker. czegléd-utca: Thalviser Alajos, Németi Sándor, Kállai Bálint, Vértesi Lajos, Simon Ferencz, Boldog István, Lukács János, Varga-utca: Alföldi Gábor, Vértesi János, Kerekgyártó Bálint, Keszei József, Kovács Lajos, Kiss Gábor, Nagy György.

Városi közgyűlés. Az 1884 januárius 24-én — csütörtök — d. e. 9 órakor a városháza nagytermében tartandó városi bizottsági közgyűlés tárgyai: 1. Polgármesteri jelentés. 2. Ügyhátrány jegyzék. 3-10. Miniszteri intézkedések. 11. Az árvászek évn. jelentése. 12. A tisztügyész évn. jelentése. 13. A m. lev. biz. é. jelentése. 14. A f. é. legeltetési szabály megállapítása. 15-20. Tanácsai előt az előfogatási ügy, a vekei haszonbérlet meghosszabbítása és az ott lévő épületek átvétele a bevehetetlen régi közmunka tartozások törlése, az 1878-79. és 80. évi legelőadóból bevehetlenné vált összeg leírása, nyugdíj, kegydíj és segélyezések iránti kérvények s az üresen levő szállá-biztosítási állás betöltésének tárgyában. 21-23. Polgármesteri jelentés a sajtóbizottsági esküdték 1884. évi lajstromáról, a nyugdíj ellenőrző bizottságba 3 tisztviselőnek beválasztásáról s a virilisek névjegyzékébe felvett választott biz. tagok nyilatkozatairól. 24. A közig. biz. ba a tisztügyész helyettesének kijelölése. 25. A főjegyző jelentése az izraelita iskola segélyezéséről. 26. Kaffka Róza kérvénye vásárolt öndódi földjének többi házatul való földjéhez irathatása iránt. 27. A budapesti szabadságszobor bizottság közönlőirata a megszavazott 1000 frttert. 28. A loávtató bizottság megalakítása. 29. Az ipartanodai bizottság megalakítása és szervezeti tárgyalása. 30. Lakbér szabályzat megállapítása. 31. Polgárosítás iránti kérvények. Debreczen, 1884. jan. 19. Simonffy Imre kir. tanácsos, polgármester.

Mire is jó a kormány?

Charlesson. Csak úgy viharzott a taps... Chantilly kisasszony ma megint úgy játszott, hogy „non plus ultra“; úgy ömlött piczi bimbónyi szájacskájából a szébbnél szebb dal, hogy ördögöt tetet volna tán még az angyalt is! — Rossz neven sem vehetjük tehát a földszintől, hogy nem nézett a feje tetejére, mikor a másodemeleti karzatról szép lassacskán ereszkedett lefelé egy jó ujnyi vastagságú kötel. Váltig kilimpált pedig egy kopasz uri ember fejébe, de ez bizonyosan azt gondolta, hogy meglát a hátulsó szomszédja kopogtatja, hogy miért nem ül már le a helyére: nem csak neki szabad — látni!

lassacskán kibekült a világgal, de Marie?... Az az árva, az a kökény szemű, az a karcsú szép Marie ma nem mehetett színházba, nem láthatta meg Chantilly kisasszonyt, csufot üzött belőle kedvese. Pedig úgy szerette addig, úgy hitt neki! Vasalt épen, mikor a színházi szolga betoppant hozzá a jegyért. Ezt a szégyent nem éli tul... A tüzes vasaló elhült, apró fodros főkötője, kivarrott alsó szoknyája, — fehér volt, mint a hab, — nem lett kiválaszva!

De igen! * * * Ott hagytam el, mikor a másodemeleti karzatról szép lassacskán ereszkedett lefelé egy jó ujnyi vastagságú kötel. Nem vette észre, mondom, a földszinten senki, még az sem, akit pedig legközelebből érdekelhetett volna. Fejn ugyan váltig sikongattak a varró leányok, komornák, szobacizusok, akik t. i. tanúi voltak a borzasztó, hajmeresztő jelenetnek; de hiszen Chantilly kisasszony enékel s a tapsviharban egy pár gyenge asszonytorok jankijáltása elhalt.

ták, meg mindig hunyorgattak fel a karzat felé. Nem tudták a fejből kiverni azt a furcsa kötelet vagy fél esztendeig. Pedig istenem! hol járt azóta Mr. Odd össe-vissza? S hozzá még, Chantilly kisasszony rég nem énekel már, régóta Favartné lett. A mostani primadonna szép szeméért ugyan aligha akadna egyhamar egy második Mr. Odd!

Favartné nagyon jól érzi most magát. Száz lámpa helyett csak egy vékony gyertyaszál világít most neki, bele unt a tapsba, észbe sem jut, cseppet sem sir a lelke viszába bábérkoszorukra, fényes louis d'orokra, dics-referádákra. Elég neki az ő jó Favartja, gondos férjcséje!

A »DEBRECZEN« TÁRCZÁJA. Az első bánat. — Rajz. — Irtá. — Jonák Arthurné szül. Borostyáni Irén. — Már tíz óra és még mindig nem jö... Isteneim! mi történt vele... sőt hájta nyugtatannal a szép Agnes, míg a jegyvirágokkal borított atlakon igyekszik a sötét éjbe kitekinteni...

A gyönyörű kis fészket enyhe melegség árasztja el. Minden csendet boldogságot lehet itt. A tűz szikrái mint valami pajkos gnómok játszadoznak a lángok közt, melyek lángnyelve élvezettel nyaldossa a tölgyfahasabokat. Agnes merően nézi a veszedelmes játékot, míg szelzeme a multban kalandoz. Rövid éltének bájos képei tánnak fel lelki szeméi előtt. Haromnegy év előtt még serdülő leányka és most már két év óta boldog, nagyon boldog asszony. Gondolatban áteli leányéletének minden mozzanatát. Oh mint várta az első bán! Hogy félt, hogy remeggett, mikor belépett abba a nagy fényesen világított terembe, melyben minden szem ő rá, a mosolygó rózsabimbóra volt függesztve...

lugasban, előtte térdén állva Kálmán, ki lángoló szavakkal kérte, legyen örömtelen életének boldogító örangyala, edes kis felesége. És ő pirulva, reszketeg hangon susog az „igen“-t.

A debreczeni „Függetlenségi kör“ által 1884. február 23-án, a „Korona“ vendéglő táncztermében tartandó zártkörű tánczvigalomra a t. közönséget tisztelettel s karátságosan meghívja a választmány. Belépti jegy személyenként 1 forint. Kezdeté 8 órakor. Belépti jegyek a meghívó előmutatása mellett válthatók: Otrokocsi Végő János ur fúszkereskedésében, Mayer Ferencz urnál, a kör helyiségében és este a pénztárnál. Felülfizetések hirlapilag nyugtáztatnak. A tánczvigalomnál Boka Samu zenekara fog működni. Jó ízű ételekről és italokról gondoskodva lesz.

Tanügyi kiállítás. Jeleztük hogy a ref. iskolaszék it. püspök ur felhívására örömmel ragadta meg az alkalmat, hogy az 1885-ben tartandó kiállításon a tanügyi csoportban részt vegyen. Már eddig megtette a kellő lépéseket és miután a tegnapi egyleti közgyűlés 250 frtot a költségek részbeni fedezésére megszavazott, bizton hiszik, hogy a kiállításon jelentkező 20 népiskola és a növekvő Debreczenhez méltó kollektív tanügyi anyag csoportot adand, mely megfelel a várakozásnak s ref. egyházunk régi jó hírnevének. Óhajtatandó volna, ha a nemes város is védő szárnyai alá venné e buzgó törekvést s a sikerhez segélyével hozzájárulna.

a megjelenő közban kielégítve leközönséget figyelmeztetnek igérkező táncz... Az ipartárgyban tegnap... Szerkesztő... Kinevezés... A függetlenségi... Kitalítás... E napokban... mennyországi, vagy csalfajátékokat... Oh áldott... Irtózat... Megakartala...

Függetlenségi kör" által 1884.

a „Korona“ vendéglő tánczter- zartkörü tánczvizgalomra a t. zlettel s karátásosan meghívja. Belépti jegy személyenként 1 s órákor. Belépti jegyek a mag- sa mellett válthatók: Otrókocsi r fuzserkereskedésében, Mayer a kör helyiségeben és este a hülizeték hirlapilag nyugtáz- vizgalomnál Boksa Samu zene- dől. József etelekről g gondoskodva lesz. kiállítás Jeleztük hogy a ref. spók ur felhívására örömmel alkalmat, hogy az 1885-ben a tanügyi csoportban részt vett megrette a kellő lépéseket napj egyetn közgyűlés 250 t-rezbeni fedezésére megsza- g. hogy a kiállításra jelent- a és a főnövelde Debreczen- tányai anyag csoportot fel a várakozásnak s ref. hírvénekek. Ohajtandó vol- város is védő szárnyai alá rkevést s a sikerhez segé-

Denes orsz. gyűlési képvis- tunknak köszönetét fejezte meg. Megyelemt, hogy az or- nézet érdekében tartott be- nek és egyuttal biztosítá t színeszet ügyét mindenkor

dor. a városunkban is elő- s szellemes tánczairótl a zatot hozza „Budapesti Hir- nehezeltő és szemrehányó meg nem jelenéséért a fő- meg az indigenák is t hiszem és vallom, hogy hat jogot, azért nem va- zerintem születés sem nem megyek a felsőházba. k meg egyet, azt hogy sídó állam a magyar eszedelme. Teleki Sán- zónsége igen érdeklődik t s annyal inkább siet- nak közlésevel, mert a de- zónye ezt a cikket nem dapesti Hirlap"ból! y bizottság a tegnapi tar- totta, hogy a járvány, mint tekinthető, s ennélfogva g tartani. A tisztí főorvos jelentést terjesztette be: s difteritiz (roncsoló). Mindkét járvány a hét ehen alászállott, ugy hogy dülés jelentett vör- 2 n. 6-szesen 4 gyermek, n 2 n. 5 n. 7; január n 2 n. 5; difteritizben uyannezen idő alatt vör- 2 leány; difteritizben 1 6-szesen 7 gyermek. — uár 21. Dr. Tegze Imre

A helybeli iparos ifju- dikán a „Bika“ diszter- vizgalom, mint az előke- s lehet, egyike lesz ez zalmának A rendezőség, alommal a közönség ér- zett, ugy ezental is a zekedéseket teszi, hogy

szüved álmban. Hal- dón legjobban szeretek, t, melynek mézét szív- met, melyből a menny ott felénk. Nem hallani melynek minden dobba- lehet-e ennél iszonyubb

állnak fel az alvó mellé- t egy szárnyaszegett pamplagon, mint teljűt hogy — sötét álmod és robaja hallszik a ta- vagy valóság környezi-e.

szelji a kocsit. Halk valamt róla. mozogtatok, nehogy valamt meghalljon. . . kocsis a többit. álmodat hozzák verbe esett hangon Agnes s minden . . . legyen is

szesz fel a drága ter- gák, édes hangok szól- gyalom, ébredj." meit. magát dagadó csip- közt, az ő leirhatlan man csókoldók áraszt- Álmodom? meg e kételyből. Te üdve, megsiratott

a megjelenő közönség kényelme, minden irány- ban kielégítve legyen; felhívjuk tehát a nagy közönség figyelmét ezen egyelőre is sikerült- nek ígérkező tánczmulatságra.

* Az ipartanodai bizottság megalakítása tárgyában tegnap délután 5 órákor Simonffy Imre kir. tanácsos, polgármester előktele alatt értekezlet volt tartva, melyen elhatároz- tatott, hogy a bizottság 12 tagból áll s őket a városi hatóság fogja kinevezni mint felügye- lőség. Az értekezlet határozatai, a tanács elé lesznek terjesztve, megerősítés végett.

* A városi nyugdíj-intézet felügyelő bi- zottságba 3 tag választandó a tisztviselők ré- széről, kiknek megválasztása e hó 24-én tör- ténend meg.

* Szerkesztői-postaminták. Egyik a „Népisk. Közöny"ben van s így hangzik: „L. S. urnak, Debreczen. Fogadjá meg- jelent közleményeinek közszételét egyből elő- haladásának örümatója gyanánt." — A má- sik a „Kun sági Néplap"é, szól a t. igari postamesternek szóról-szóra így hangzik: „Jó leszen nem levelező lapozni — jak hecz!"

* Leiki buzgóság hangjai. Ily czim alatt Surányi Gyula, peéri ref. lelkész egy kö- tet imádságot írt, mely ifj. Csáthy Károly kiadásában megjelent. A 268 lapra terjedő imakönyvet szerző főtiszt. Révész Bálint urak, az illetett lelkü imádság költőnek ajánlotta.

* Kinevezés. Szalma Gábor helybeli adóhivatali gyakornokot a kaposvári adóhiva- talhoz IV. osztályu adóosztáé nevezte ki a pécsi pénzügyi igazgatóság.

* A függetlenségi párt báljáról szóló teg- napi referándához pótlólag megemlítjük, hogy a mulatságot a köztölt jeleseken kívül jelenlé- tükkel megtisztelték Somogyi Pál egyházi főjegyző, Futó Mihály tanár, Ladányi Gyula ref. lelkész, Beér Kálmán, és Végh Gyula alkaptány urak. Továbbá megemlítjük, hogy nem a tiszta jövedelem, hanem az összes bevétel haladja meg az 500 irtot. — A felü- fizetők névsorát a részletes számadással együtt közelebb hozzuk.

* Népesedés. A január hó 14—20-ig ter- jedő hétről, a következő népesedési adatokat közöljük. Született a város területén a ref. egyház hívei közt: 14 fiu és 13 leány; 2 fiu és 2 leány törvénytelen, összesen született 27 gyer- mek. — A rómkath. vallásuknál: 1 fiu 3 leány törvényesen, 1 fiu törvénytelenül, ösz- szesen 7 gyermek; az evang. egyháznál 1 törvényes fiu; az izraelitáknál 2 fiu. — A születettek összes száma 36; ezzel szemben elhalt ugyan ezen idő alatt 23 fiu és 16 nő, összesen 39 egyén; tehát a keves- bülés 3. Az elhaltak közül 18 öt éven alóli gyermek. — Vörhenyben elhunyt 5 gyermek.

* Kitiltás. A eszmiadiazin áruló helyisé- gének ajtaján egy figyelmeztetés je- lent meg, hogy Madár Lajos nevezett ná- dudvari zsidó kereskedőnek a társulat határo- zata alapján sem áru-helyiségeben megjelenni nem szabad s ha azt tenné, „illedelemes- sen" ki kell őt utasítani. — Ez ugy a kitasított részéről az iparhatósághoz vitetett. Mi lehet az oka, hogy Madár ki- tiltott most még nem tudjuk; amnyit hallot- tunk, de bizonyára az árak miatt lehet pa- nasz ellene.

E napokban jelent meg Budapestén From- mer A. Herrmann magkereskedésének 1884-ki főárjegyzéke, mely mindennemű gazdasági fő- zetek- és virágmagvakat, gyümölcsfákat, rózsák- cserjéket stb. oly gazdag választékban tar- talmaz, mint igen kevés külföldi árjegyzék, belföldön pedig tökéletességre nézve ehhez ha- sonló nem jelenik meg; melegen ajánlhatjuk

mennyországa, vagy csak feldult képzetem új csalfa játékokat velem . . . — En vagyok, drága anyalom, édes szép szerelmem. Órák óta várom ezer kin és keserv közt ebredésem, nem tudva, mi okozta ez izso- nyu ájulást . . . — Oh áldott legyen az ég Ura! Csak- hogy álomnál nem volt egyéb az egész. Lát- talak verbe — fagyva holtan, hidegen. . . Az- tán halottam kocsizörgést, futottam elődbe, de az udvaron minden oly csendes s halk sut- togással emeltek le valami nagyot a kocsirol . . . aztán hallom mint mondják: „Legyetek csendesen, nehogy az asszony valamit meg- halljon.

. . . Irtozatos sejtalem támad lelkemben. A vér megfagy ereimben, elsötétül előttem minden, elszedülök . . . Enyit tudok . . . — Egy kicsit tisztul a láthatár. Iszonyu álmod következeseként tünetett fel előttem a suttogó beszéd, a sötétben ki nem vehető tömeg. Szegény, kis Ágnesem! . . . szolt gyön- geden a férj, míg össze-vissza csókola kis fe- lesége arcát, homlokát, ajkát — örömet akar- tamed okozni s ime az ellenkezőt ér- tem el.

Megakartalak lépni . . . Éa mondtam em- bereimnek, hogy lépjenek, beszéljenek csende- sen, nehogy felébredjen az éu drága anyalom. Ók — a teher leemelésevel bajlódtak és pedig a másik ajtón a szalomba léptem, hogy helyet csináljak annak a rettenő hordágy alaku va- laminek, ami magának anyj szüvedést oko- zott és a mi nem volt egyéb . . . nos találja ki? . . . nos nem volt egyéb mint egy . . . ujdonatuj Bösendorfer-féle szárnyzongora! . . .

Erre, a felharsnó éljenek szüntével, Jó- kayné — a meghatottság látható jeleivel kö- vetkezőleg válaszolt: „Hála telt szívvel fogad- om e kitüntető fogadtatást, melyel önök és Debreczen, a hazai színművészetet tüntetik ki személyemmel együtt. Szívem régi óhajának tettem eleget, midőn e városba jöttem s éle- tem legkedvesebb napjál tekintem a mai na- pot! Fogadják köszönetemet!"

fenti czéget minden gazdának és kertkedvelőnek. és eleve megvagyunk győzödvé, miszerint meg- rendelés esetén teljesen ki lesz elégítve. Az árjegyek kívánatra ingyen és bér- mentve a nevezett czég által mindenkinek megküldetik.

Jókayné fogadtatása.

Debreczen, január hó 22. A nemzet legnagyobb színművésznője Jókayné Laborfalvy Róza urhölgy e perc- zen már falaink között időzik s városzerte meglátszik az az ünnepélyes hangulat, a mely mindenkor kiváló egyének jelenlétét s ünne- peltetését jelenti.

A ma du. fel 4 körül érkezett vonat hozta őt városunkba. Már delben kezdődött a város feldísztése; lobogók s díszes szőnyegek borították a várad-utca s a főpiacz házainak tetemes részét s két-három óra között már nagy néptömeg lepte el az indóház előtti tér- seget s az indóház helyiségeit is. A pálya- téren is meglátszott Boránd színházi díszítő ügyes keze, mert feldísztése valóban kellemes benyomást gyakorolt a nézőre. Az indóház I. osztályu termében várakoztak városunk nota- bilitásai; a hölgy közönség képviselői magán fogataikban tartózkodtak. Ott láttuk városunk tisztikarát, élén Simonffy Imre kir. tan- és polgármesterrel.

Teljes számmal jelent meg az elfogadó küldöttség; Fráter Imre elnök, mint a színügyi egy. elnöke vezette, vele Lakó Lajos, dr. Medve Kálmán, Kis Sándor, Barcsay István, dr. Varga Géza, dr. Rotschnek V. Emil, Komlóssy Dezső, Szikszay József, Komlóssy Arthur, Vértesi Arnold, Ferenczi Lajos. Ér- dekes csoportot képezett csaknem teljes szá- mmal megjelent színtársulatunk, élén Kre- csányi Ignác színgazdával. — Nagyon megérzett ref. főiskolánk azon intézkedése, hogy az oktatást egy órára be nem szün- tetvén, az ifjuság legnagyobb része elvonatott a lelkésitő, hazafias és kulturális ünnepélytől.

A vonat fel 4 óra körül robogott a pá- lyaudvarba. A nagy művésznő kedves fogadott lánya, Jókai Róza k. s. kiséretében lépett ki egy szalon kocsiból s Komlóssy A. karján vonult a váróterembe. Itt a felharsnó éljenek után Fráter Imre ur, mint az elfogadó bizottság elnöke díszes csokrot nyújtott át s így szolt: Mélyen tisztelt Nagyságos asszony!

E nagy és nemes magyar ós város, — Debreczen város közönsége nevében jöttünk szives üdvözlöt mondani Nagyságodnak, sze- rencsés megérkezése alkalmából, egyszersmind a legőszintébb köszönetünket fejezzük ki azon nagybecstű figyelmért, melyszerint azon óhaj- tásunknak és kérelmünknek, hogy színművé- szeti pályája ötven éves jubileumát városunk- ban is megtartani sziveskedjék, a legszívesebb készséggel engedni és eleget tenni méltóz- tatott.

Ünnepet fog tehát ülni ez alkalommal Debreczen város közönsége, nagy és fényes örömmünet, melyben Nagyságod ünnepi meg- tiszteltetésével együtt, a hazai művészet iránti tiszteletének és hódolatának is kiván a legé- lenkébb s legőszintébb kifejezést adni.

S valóban alig van város széles Magyar- országban, a melynek több joga volna ehhez, mint épen Debreczen városának; e város az, a mely bölcsője, apóloja, tehát édes anyja volt a multban a magyar színművészetnek, e város az, mely nagy áldozatokkal felépítette Thália ama fényes templomát, melynek felszentelését Nagyságod volt szives eszközölni, e város az, mely — valamit a multban teljesítette — ugy a jelenben is folyton édes anyai gondnal tel- jesíti mindazon hazafiai kötelességeket, a melyek közművelődésünk ezen fenséges intéze- tének fentartásával és ápolásával az idők fo- lyamán reá hárulhatnak. (Hosszas eljenzés.)

Midőn tehát Nagyságod szives meghívá- súnkat elfogadta, az édesanya óhajátának tett eleget, a mely édesanya részt kíván venni nagyra nőtt gyermeke ünnepeltetésében, ölelő karjai közé kívánja őt még egyszer szoritani, gyönyörködni kíván még egyszer fenséges mű- vészetében, — s aztán ha a sors hatalma ugy akarja, am jöjjön a megválás kínos perczel el, a midőn egyről mindenesetre biztosíthatom Nagyságodat, — és ez az, hogy bárhova ki- sérje a nemzet halálja és csodálata Nagyságo- dat, — az édesanya szerelme és a szívébe zárt édes emlékezet, Nagysád iránt örök és változhatatlan marád.

Egüdeje meg végre Nagyságod, hogy mély hódolattal leborulva, kérem a Goodvive- lést, hogy Nagyságodat, a magyar színművé- szet királynéját, kedves férjével, a magyar irodalom koszorús fejedelmével, Jókai Mórral együtt, a magyar nemzet büszkeségére sokáig éltesse!!

Erre, a felharsnó éljenek szüntével, Jó- kayné — a meghatottság látható jeleivel kö- vetkezőleg válaszolt: „Hála telt szívvel fogad- om e kitüntető fogadtatást, melyel önök és Debreczen, a hazai színművészetet tüntetik ki személyemmel együtt. Szívem régi óhajának tettem eleget, midőn e városba jöttem s éle- tem legkedvesebb napjál tekintem a mai na- pot! Fogadják köszönetemet!"

Erre ismét felhangzott az éljenek vihara s a nagy művésznő elhagyván a termet, Frá- ter Imre ur karján s a nagy közönség lelkes éljenje közt vonult a városnak e czélra kiren- delt ötos fogathoz.

Erre megindult a menet. Impozánsabb látványt képzelni sem lehet, mint a minővel színművészetünk e fejedelménjét fogadta Deb- reczen sz. kir. városa. Elöl vonult a jogász ifjuság bandériuma; valóban szép látványt képeztek a lovaikat délczegen megült magyar ifjak. Vez- zette a bandériumot Fráter Géza (II. é. jogh.) magyarban, Kondor László (IV. é. jh.) Székely Lajos (IV. é. j.) Körös- kényi Lajos (IV. é. j.) Medgyaszay Miklós (III. é. j.), Kiss József (III. é. j.), Domahidy Elemér (I. é. j.), Domahidy Viktor (I. é. j.), Csaba Zoltán (I. é. j.), kik fekete magyar ruhát viseltek. A menetet számtalan kocsi követte, ezek között ma- gán-fogatok is. — A felbogarozott utca- kon végig kísérték a menetet városunk minden jó és szép iránt oly fogékonny közönségének éljenjei, mely végre a menet megállott Csá- nán József ur háza előtt, hol az ünnepelt művésznő házigazda s kedves családjafogadta s ki sérte lakosztályába. Ezután a tömeg szétszort.

Megemlítjük, hogy Jókai Mór csütört. érkezik városunkba, résztvesz a pénteki díszla- komán s valószínűleg ő fog felelni a fátyalszene szónokának. Mind a csütörtöki díszelőadás, mind pedig a bankett iránt óriási az érdeklődés. A művésznőnek átnyújtandó koszorúk (melyeken helybeli izraelita aranyművesek remekeltek) láthatók a kirakatokban: a Krecsányi pl. Löfkovicsnál, a város aranykoszoruja Blaunál. A színházi jegyek iránt valóságos ostrom mutatkozik s a bankett is igen népesnek és dí- szesnek ígérkezik. Ugy értesülünk, hogy Jókai Mór, mielőtt nejeinek diadal-utjában való rész- vételét elhatározta, Miskolczon s másutt is ugy nyilatkozott, hogy ez alkalommal elmondandó beszédeiben kerül minden politikai cél- zatot s ezt szívesen veendi másoktól is, egy részt azért, hogy ezen épen a választások előtt való utját elkerülje a gyanúnak bámi csekély árnya is, másrészt azért, mert ilyesminek visszahatása megfelelő czélzatu válaszban ok- vetlen bekövetkeznék. Résztünkről magunkévá tesszük a nagy iró felfogását, kijelentvén, hogy városunkban mindenki át van hatva az ünne- pélyesség pusztán művészeti s közművelődési jelentőségétől; épen azért hangzik e pillanatban, párt és nézet különbség nélkül e városban mindenki ajakán: Éljen a Jókai pár!

Hazánk s a külföld.

— Egy magyar főúr Festetich Ta- sziló, a keszthelyi dugaszgáz főúr, uradalmi- ból minden zsidóberlőt elmozdított és szoro- san megiltotta bármint is zsidótól venni vagy annak eladni. Ott nincs zsidó korcsáros, nincs zsidó boltos és a nép kezdi észrevenni annak áldását. A gróf ugy látszik emlékezetben tartja Szechenyinek szavát, mit Eötvösnek mondott 1848-ban: „Ha a zsidókat emancipáljátok, gondoskodjatok azokról is, a kik majd minket emancipálnak tőlük!"

— Lemosta róla a keresztívzet. Furcsa házasságot kötött a minapában a péczeli rabbi. Roth Zsigmond budapesti lakos, izraelita val- lásu fiatal ember heves szerelemre guladt egy péczeli keresztény leányzó iránt. A sze- relem viszonzására talált s a boldog ifju csak egy vágyat ismert, hogy isten és a világ előtt magának mondhasa azt, a kit oly igazán szeretett. Boldogságuk utjában azonban egy nagy akadály állott. A szerelmes ifju kijeleu- tette, hogy csak ugy veheti a leányt nőül, ha az zsidóhitre tér. A leány ebbe is beleegye- zett s elmentek tanácsot kérni a péczeli rab- bihoz. A rabbi a dolgot igen könnyűnek ta- lálta s megígerte, hogy összekelésüket lehető- vé fogja tenni, ha a lány 4 hétig hozzá jár vallásoktatásra. Ez is megtörtént. A mint az- tán a négy hét eltelt, a rabbi, a vőlegény s több ismerős és rokon kíséretében behozta a leányt a ráczföldi rituális fürdőjébe s itt le- mosta róla ünnepélyesen a keresztívzet. Erre aztán visszatértek Péczelre, s ott fényes lako- dalmat csaptak, az esküvő valami 80 személy jelenlétében ment vége. Egy ideig boldogan éltek s e közben a kis menyecske anyává lett. A férj azonban azon ürügy alatt, hogy neje- nek Kispesten udvar ója van, ezt elhagyta s a házasság felbontása iránt a törvényes lépéseket megtette. Ügyvéde, kit az ügy vitelével meg- bizott, írt a péczeli rabbinak, hogy küldje le a házasságlevelét. A rabbi azonban — ugy- mond — ő csak áldást adott rájuk. Ekkor a fiatal ember a rabbi ellen fordult s Tompa Antal fővárosi ügyvéd által feljelentést tett a gödöllői kir. járásbírósnál a rabbi ellen a btk. 257. § a alapján, vádolva őt a házasság megkötése körül tanusított gondatlansággal. A tárgyalás legközelebb meglesz.

— Csaldkönyv. Érdekes módon vezet 1830. óta Szöllösi Antal makói ref. lelkész a makói egyház családjainak mozgalmait. Min- den, 1830 ik év óta az egyház kebelében vagy más egyházban házasságra lépett egyháztag részére külön család-ívet nyitott, melybe a házasságra lépés idejétől mai napig a család életében fölmért minden esemény, a gyerme-

kek születése időrend szerint, házasságra lé- pése, a családtagok halála bejegyezve van. És nemcsak a törvényesen kötött házasságok, ha- nem a törvénytelen család-alakulások is idő- rend szerint mind külön íven vannak fölveve s a rovatok kívánalma szerint betöltve.

— A „Columbus“ hajótörése a Bostonból érkező legújabb táviratok szerint oly rémítő szerencsétlenség, minő a Cimbria a katasz- trofa óta nem történt. Száz tizenkét- len cember veszett oda. A meg- mentettek szerint a szerencsétlenséget a kor- mányos okozta, ki a kormánykereket 20 percze- re elhagyta, miattal a hajó irányától eltérvén, sziklák közé került. A kormányos a hajót végül a parthoz igyekezett ugyan hajtani, az azonban tíz percz alatt elmerült.

— A hirlapírói egyesület igazgatóságá- nak ülésén Neményi Ambrus tett jelentést a Halmi-ársvak javára az egyesület által indított gyűjtés eredményéről. E szerint eddig 5415 frt 28 kr gyűlt be e czélra, mely összeg idáig a központi takarékpénztárban volt elhelyezve. Az igazgatóságának ma hozott határozata alap- ján a pénzt a fővárosi ársvazék kezelésébe adták át. Egyidejűleg felhívja az igazgatóság mindazokat: egyesüleket, hirlapokat, magá- nosokat, kiknél még a Halmi ársvak javára gyűjtött pénz van, hogy azt mielőbb a hirlap- írói-egyesület igazgatóságához megküldeni szí- veskedjenek.

Muzsák.

— Nádagné Böcsben. A mi körülbelül előrelátható volt, megtörtént. Nádagné-Wilmár Katalin asszonyt a nemzeti színház által elszá- lasztott kedves és bájos kitanó művésznőt a bécsi udvari opera igazgatósága, tekintve az ott kivittó kiváló sikereit, két évre szer- ződte tte. — Nádagné asszony már alá is írta a szerződést s közelebb mint az udvari opera szerződött tagja lép fel.

— A „szőke asszony“ dalaiból. Vay Sándor gróf, lapunk szellemes munkatársa, ki- nek nevét lapunk olvasói már jól ismerik, kö- zelebb önálló kötetben adja ki költeményeit, e czim alatt A „szőke asszony dalaiból“ A kö- tetet, mely mintegy ötven kisebb költemény fog tartalmazni, és a lehető csinnal lessz kial- látva, melegen ajánljuk olvasóink szives figyel- mébe.

— Uj zenemű. Menner és Schleunig zeneműkereskedésében Szegeden megjelent: „Polonaise brillante“ Moor Manótlól hegédre és zongorára. Ára 2 frt. Ügyes hangverseny darab s oly kezdő műve, de budizásra méltó, szép tehetségre és kellő zenei készütségre vall.

Törvénszék.

— A negyedmillió postalópás ügyében a rendőrség meglátálta a biztos fonalat, mely a tetteseknek nyomára fog vezetni; három egyént — köztük egy nőt is — letartóztat- tak, kik ellen igen erős gyanuok merültek volna fel, de bővebb részleteket a rendőrség a vizsgálat érdekében egyelőre nem hozhat nyilvánosságra. Paupera fogalmazó kora reg- gel a vidékre utazott, mivel a lopás számai ide is kiterjednek. A főkapitányságnak biztos tudomása van már arról is, hogy Someskey Géza a mult év végén, karácsony és ujév kö- zött, a fővárosban volt s a rendőrség erősen hiszi, hogy az ő keze beletájtott a lopásba, illetve ő volt a lopás tervezője és intézője.

— Schenk és gyilkos társai. — mint Bécsből távirják — valamint az Eisert banká- ron elkövetett rablógylökossággal gyanusított Pongrácz és Dürschner ma átadtak a fenyt- őtörvénszéknek.

— Színház. Szerda, jan. 23-án: „Nézd meg az anyát“, vigj. 3 felv.

— Naptár. Szerda, jan. 23. Nap kel 7 ó. 40 p. nyugszik 4 óra 44 p.

Felelős szerkesztő: GÁSPÁR IMRE. Kiadó KUTASI IMRE.

1/1884. vh. sz.

Árverési hirdetés.

Alőirott kiküldött joggyakornok s helyettes végrehajtó ezennel közhírré teszi, miként a nánási kir. járásbírótság 2885/1883 p. szám alatti végzése foly- tán Dobos Gábor végrehajtó javára Kállai Imre mint Nánás város polgár- mestere ellen 461 frt 34 kr tőke s jár. erejéig az 1883. apríl 18-án bíróság lefoglalt s 800 frtra becsült négy darab hamos lóból álló ingóságoknak nyilvá- nos árverés útján leendő eladatlása ei- rendeltetvén, ennek a helyszínén vagyis Nánás város városházánál leendő esz- közlésére 1884. január 25-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kinttuzetik és ahhoz a venni szándékozók oly meg- jegyzéssel hivatnak meg, miként az érintett ingóságok ezen árverésen a leg- többet ígérőnek becsáron alul is kész- pénz fizetés mellett eladatni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t. cz. 108. §-ban megállapí- tott feltételek szerint lesz kifizetendő. H.-Nánás, 1884. január 6.

Muraközy Károly helyettes végrehajtó.

